

Izhaja razen ponedeljka in dneva po
prazniku vsak dan.

Uredništvo in upravljanje

Ljubljana, poštni predal št. 163.

Številka na telegram: »Napreje«, Ljubljana.

Čekovni račun št. 18.807.

NAPREJ

Stane mesečno Din 25—
za inozemstvo Din 35—

Oglasi:

Prostor 1x55 mm 60 par. Mali oglasi: beseda
60 par, najmanj 5 Din.

Dopise frankirajte in podpisujte, sicer se ne
priobčijo. — Rokopisi se ne vračajo.

Reklamacije za list so poštne proste.

Glasilo Socialistične stranke Jugoslavije.

Letnik VII., šte. 21.
Četrtek
»Naprejeva« številka
izhaja kot tednik:

LJUDSKI GLAS

Glasilo
Kmeto-delavske zveze
Stane letno 60 Din — mesečno 5 Din

Trboveljski rudarji proti novi davčni krivici.

(Resolucija, namenjena ne vladi, ki se papirja ne boji, ampak proletariatu Jugoslavije, ki naj se zave svoje naloge in izvrši svoj program.)

Trboveljska krajevna organizacija SSJ KDZ je sklenila za preteklo nedeljo javen shod, ki je pri udeležbi nad 1000 delavcev soglasno sprejel sledečo

resolucijo:

Rudarji zbrani na javnem ljudskem shodu 17. maja t. l. na dvorišču Rudarskega doma protestiramo proti protustavnemu obdavljenju ročnih delavcev. Delavstvo je z indirektnimi davki že itak skrajno obremenjeno, zdaj so mu pa novi poslanci, izvoljeni z demagogijo in nasiljem, naprtili še poseben davek, ki zelo spominja na nekdanje davke, ki jih je fevdalna gospoda pobirala od glav (Kopfsteuer).

Ustava, ki nam jo razni »državotvorci« s silo vtepaajo v glavo, govori v svojem § 116.: »Davek se plačuje po davčni zmoglosti in progresivno.« Namesto tega pravičnega in po ustavi nam zagotovljenega davka so nam pa vladne stranke prinesle skrajno krivično obdavljenje ročnega dela in sicer za vse enako, tako da morajo še celo mladoletni delavci in ženske od svojih malenkostnih zaslužkov plačevati enako visoke procente, kakor boljše plačani delavci.

Zahtevamo, da se § 116. ustave izpolnjuje, to je, naj se določi življenjski minimum, ki naj bo vsakršnega davka popolnoma prost, zaslužki pa, ki zadoščajo za življenje, naj se obdavčijo z nizkim procentom in ta naj se zvišuje progresivno v razmerju zaslužka, kakor je ta davek na podoban način uveden v SSJ in KDZ.

Pri tem pozivamo delavce vseh strok in vseh krajev, naj se s tem vprašanjem med seboj temeljito razgovore, da razširijo razumevanja progresivnega davka vsepovsod in ga v vse organizacije uvedejo. Tam pa, kjer tega pravičnega davčnega sistema ne marajo, tam so sovražniki delavstva, enako kakor v parlamentu, ki nam je protustavno nakopal ta krivični davek.

Po sprejetju te resolucije je obravnaval shod vprašanje občinske samouprave. Pri tem se je izkazalo, da se delajo vse stranke rudarjem zelo prijazne, da vse »zahtevajo« občinskih volitev, da pa v resnici vse enako pomagajo razdruževati trboveljsko delavstvo z različnimi verskimi, narodnostnimi in socialnimi gesli, da more nad razcepljenimi rudarji vladati Trboveljska premogokopna družba. Ko se je delavstvu zopet začelo vračati zaupanje v samopomoč, sta poskusila Krušič in Klenovšek zapeljati prenovljeno organizacijo zopet na stara kristanovska pota — toda posrečilo se jima ni. Politična organizacija je ostala, le njen predsednik je šel k lažisocialistom. Unija slovenskih rudarjev pa, ki je prešla popolnoma nazaj k Čobalu, je zgubila ves vpliv in ga seveda tudi zdaj ni pridobila nazaj, ko se je združila z lažikomunisti. Kapitalističnemu sorodstvu nič ne pomaga,

če si natika še tako lepa imena, delavci gledajo na dejanja, ne na besede.

To je zlasti dobro občutil Klenovšek, ki je poskusil opravičevati se radi sodelovanja v gerentskem sosvetu. Prav nobenega delavca ni prepričal, čeprav je zelo lepo govoril o »združitvi«; delavstvo ve, da so se združili le lažisocialistični in lažikomunistični generali, da bi še nadalje pomagali Trboveljski premogokopni družbi, to je nemškimi, francoskimi in drugim internacionalnim kapitalistom, ki so se »nacionalizirali« s tem, da so vzeli medse tudi par belgrajskih in ljubljanskih demagogov, da bi jim pomagali razdružiti in izkoriščati delavce. Gerentstvo je posledica razbitih delavskih vrst. Te vrste je treba združiti, pa ne tako, da bo kak pastir napolnil z njimi svoj hlev, ampak s tem, da se delavci združijo v svojo razredno organizacijo brez svojih razrednih nasprotnikov in njihovih hlapcev in da to organizacijo sami vodijo. Ko se bo to zgodilo, ne bo več kopal rudar za tuje kapitaliste, ki si brez dela lastijo vsa delavna in prometna sredstva, pa tudi uspeh dela sam, ampak bo uspeh dela delavčeva last: rudnik bo državen (skupna last vseh državljanov), stanovanjske hiše, bolnišnica in druge socialne ustanove pa občinska (skupna last občanarjev). Šola, ceste itd., vse bo drugače izgledalo, ko bodo občinarji združeni po razrednem principu dela, ne pa razbiti po frazarskih principih vere, narodnosti in drugih lažljivih gesel, ki služijo kapitalu. Razreda sta samo dva in ločitev med obema ni težka. Pač pa je težka združitev delavcev, dokler se delavci ne ločijo od kapitalistov in njihov sorodstva.

Zato bo moral Klenovšek popolnoma proč od Kristana in korunovcev, če bo hotel z uspehom nastopati na delavskih shodih. Najprej seveda se bo moral pa ločiti iz gerentskega sosveta — pa to bo morebiti zdaj storil, ko niti on sam ni hotel glasovati proti resoluciji, ki ga tepe.

Omembe vredno je tudi to, kako je predsednik shoda s. Rinaldo dal Klenovšku besedo: »Ko si ti v februarju predsedoval volilnemu shodu, si našemu govorniku s. Pastoreku odrekel besedo. Mi ti besedo vseeno damo!«

Resolucija o trboveljski občinski samoupravi.

Na javnem ljudskem shodu v Trbovljah 17. maja 1925 zbrani rudarji protestiramo najodločneje proti zavlačevanju občinskih volitev. Nikakor se ne da opravičiti, da v tako veliki industrijski občini, kakor je trboveljska, že nad 6 let nimamo občinske samouprave, ampak nam vladajo od vlade imenovani gerenti.

Zlasti še protestiramo proti temu, da so bile odgodene občinske volitve, ki so bile določene na 15. marca 1925, posebno pa še tudi proti neumestnemu utemeljevanju te odgoditve. Nikakor ni prav, če trdi kdo, da je treba volitve razveljaviti zato, ker se bo občina razdelila na dva dela. Nasprotno, če se kaj takega namerava, je treba občinske volitve razpisati, ker brez

občinskega zastopa v demokratični dobi vendarle ni mogoče razdeljevati občino. Kdo so tisti, ki mislijo občinarje razdeljevati brez njih volje? Ali smo se vrnili v srednji vek, da bi gospoda med seboj kockala ali kartala za »podložnike«. Mi se čutimo polnopravne državljane in občinarje, ne pa srednjeveške tlačane.

Obenem obsojamo tudi vse politične stranke, ki pri teh nakanah sodelujejo ali jih pa vsaj na tihem podpirajo. Na sumu takega sodelovanja imamo zlasti vse tiste stranke, ki so uprizorile po odgoditvi volitev pro-

testni shod in govorile, da se volitve vsekakor morajo vršiti, zdaj pa so svoje proteste snedle in imenovalle svoje zastopnike v gerentski sosvet in ki s tem sodelujejo pri nadaljevanju nedemokratičnega in protidemokratičnega gerentstva, to je vladnega jerobstva nad občinarji, ki jim je že nad 6 let vzeta občinska samouprava.

Kako vsa občina pri tem trpi, se vidi najlepše na skrajno zanemarjenem občinskem gospodarstvu, ki bi moralo biti cvetoče in vzorno, kakor je to v drugih tako izrazito industrijskih občinah na svetu.

Proletarska stranka in strokovne organizacije.

V sedanji epohi reakcije v SHS.

Brez dvoma je država SHS vstopila v zadnjih letih s sprejetjem in še bolj s krivičnim izvrševanjem reakcionarne ustave in raznih reakcionarnih zakonov v epoho reakcije.

Po prevratu je še bilo mogoče upati, da se bo buržuazno-revolucionarni nacionalni prevrat razvijal naprej v smeri napredne meščanske demokracije, da bo izvršil agrarno reformo do konca, da bo nacionaliziral velepodjetja, ki so bila pod sekvestrom ter da bo na političnem polju uveljavil načelo samouprave v občinah, okrajih, okrožjih in pokrajinah ter se držal strogo parlamentarnega načela suverenosti ljudstva in narodne skupščine. Takrat so tudi obstojale močne politične grupe, ki so bile protiutež težnjam reakcionarne fevdalne navdahnene buržuazije. Bile so to pred vsem organizatorično socialno demokratska in številčno močna komunistična stranka ter strokovne organizacije delavstva, ki so bile še enotne in številčno jake. Poleg tega so obstojale tudi močne kmečke politične stranke v vseh pokrajinah.

V strahu pred naraščajočo silo teh delavsko-kmečkih pokretov je vladajoči kapitalistični razred na papirju dal nekaj dobrih zakonskih deločb — 8-urni delavnik, zakon o zavarovanju delavstva, o delavskih zaupnikih, zakon o agrarni reformi. Vse te dobre zakonske določbe pa so postale mrtva beseda, prazen papir, kakor hito se je posrečilo razbiti politične in strokovne organizacije delavstva in njihove ostanke ter izostiti kapitalističnemu sorodstvu, današnjim vodjem GRSJ. Vodstvo opozicije so prevzele bivše vladne stranke, SLS, Spahova muslimanska, Davidovičeva demokratska, katerim se je pridružila tudi HRSS (Radičeva) kot najmočnejša grupa. Kakor preje komunistično stranko, tako so sedaj vladajoči kapitalisti umeli pritisniti na glavno moč opozicije, na HRSS. Zakon o javni varnosti in redu, za katerega so v svoji kratkovidnosti glasovale tudi nekatere grupe današnje opozicije, je bilo orožje, s katerim so vladajoči kapitalisti pritisnili opozicijo na kolena.

Danes je očitno, da med opozicijo ni nobene grupe, ki bi bila principialno opozicionalna. Vse opozicionalne grupe komaj čakajo, da se vsedejo h kapitalističnim koritom, ki jih ima država SHS v izobilju.

Delavski razred pa je danes bolj ko kdaj poprej brez močnih organizacij, zato vlečejo vladajoča kapitalistična klika in versko - nacionalne opozicionalne grupe delavce in kmete za seboj, kakor vleče mali parnik velike ladje na vlačilni vrvi.

Jasno je torej, da se je doba reakcije šele začela. Ona se bo stopnjevala toliko časa, dokler se delavski razred politično ne konsolidira, ne zavé, ne reorganizira v močne, duhovno enotne organizacije, ki bodo mogle voditi razredni boj po vseh marksističnih pravilih in dolgoletnih izkušnjah delavskega gibanja.

Politični in gospodarski boji delavstva.

Politični in gospodarski boji so vedno bolj eno in isto. Zlasti pa še v naši državi, ki je lastnik do malega vseh železnic, rudokopov, tobačne industrije, velikega dela papirne, živilske, svilene, solne, kemične, železne in drugih industrij. Vsak mezdni spor v katerikoli industriji, takoj postane javna, politična zadeva, v katero poseže vmes država. Vzemimo spor pri Trboveljski premogokopni družbi. Država je pri rudniku dvojno zainteresirana: prvič je rudnik konkurenčno podjetje s državnimi rudniki, drugič je država glavni konsument trboveljskega premoga. Povišanje rudarskih plač, ki je samo po sebi čisto gospodarsko vprašanje, postane tako javno politično vprašanje. In vprašanje 8-urnika! Ali ni to važno vprašanje politično, dasi izgleda na prvi pogled čisto gospodarsko? Če se podjetnik ne drži zakona o 8-urniku, ga mora delavstvo javno obtožiti za prekršitev zakona. Zato pa mora biti delavstvo politično zavedno, organizirano in mora imeti svoj delavski, od kapitalistov popolnoma neodvisen aparat, svoj časopis, svoje zaupnike. Neločljivost gospodarskih in političnih bojev v današnjem času in prav posebno še v danih razmerah v državi SHS, kjer prevladuje državni kapitalizem, je torej jasna ko beli dan. To neločljivost moramo imeti vedno pred očmi, kadar rešujemo strokovna vprašanja.

Politična stranka mora biti mozek delavskega razreda.

Naloga proletarske politične stranke je, da zbere okoli sebe najbolj zavedne ročne in duševne delavce. Naša moč je v zavednosti se glasi reslo na naših znakih. Zavednost pa ni samo v poznanju socialistične teori-

rudar, Podpeca, Lg. Din 500. — 398. Franc Trebovo (86), Helena, N. Sl. Din 1250. — 399. Daniel Jurinanc, Kastav, Din 1250. — 400. Branka Cvetkovičeva (906), činovnica, Zagreb, Din 250. — 401. Leop. Cvetkovičeva (98), Zagreb, N. — Din 1000.

Dopisi.

Iz mariborske okolice. — Zadnji »Konsument« se zopet zaletava v sodruge Bernota. Ker si dovoljuje »Napreje« kritiko nad vodstvom Konsumnega društva za Slovenijo, imenuje »Konsument« to delo judežev. Seveda Judež je pa s. Bernot.

Prav lepo se razlega vaša jeza nad upravičeno kritiko. Toda, gospoda v vodstvu Konsumnega društva za Slovenijo, če ste našli Judeža, poiščimo tudi Judežev srebrenike. Kje so? Pri vsaki priliki očitajte s. Bernotu revščino. Torej pri njem srebrenikov ni in tako tudi Judež ne more biti. Poglejmo malo naokrog, kdo se je polastil proletarskih srebrenikov in cekinov v podobi previsokih plač, državnih služb, Blasnikove in Ljudske tiskarne, tudi Zadrugne banke. Tako, gospoda, se prime blato, ki ga mečete za poštenimi ljudmi le vas, ki ste na stroške slabo plačanih delavcev in tudi brezposelnih, postali bogatini in milijonarji. Tiste sodruga pa, ki takih umazanih srebrenikov niso marali, imenujete Judeže. To ime bi se le vam prilegalo. Torej, če ste v svoji sebičnosti tako prebrisani, pa tudi prihod-

njič bolj premislite, kaj pišete, da ne boste sami sebe po zobeh tolkli.

V »Zadružnem koledarju« pišete o delavskih bankah. Ali kolikor nam je znano, je Zadrugni banki delavstvo le izkoriščevalni objekt. Saj niti vrednosti delnic ne marate naznaniti. Edini pošteni delavski list »Napreje« se ne more tiskati v Blasnikovi ali Ljudski tiskarni, dasi so k tem tiskarnam delavci prinesli svoj del. Tako je vse toliko »hvaljeno« (od koga?) Kristanovo gospodarstvo. Lansko revizijsko poročilo nam je sicer malo, pa vendar nekaj pojasnilo, toda tudi sami že davno vemo, da morajo biti vrzeli, ki jih povzroča vodstvo Konsumnega društva za Slovenijo, mnogo večje. Pa k temu se še povrnemo prihodnjic. — Delavci.

Sloga jači, nesloga tlačí. Primoran sem naznaniti javnosti žalostno novico iz rudnika Pečovnika pri Celju. Kaj mislite, kake nesramne plače imamo? Kopači 35 Din, pomožni kopači 32 dinarjev, vozači 28 Din na 8 ur. A kaj je še bolj nesramno, ko pride 14 dnevna plačilna perioda, pride rudniški uradnik, a seveda — brez denarja. A kaj pravi uradnik? Da ni dobil nikjer denarja, a tudi kredita ni, ker nismo dosti premoga prodali. Pozor! — Če ne bo rudnik ozir. lastnik rudnika, ki je namreč z Dunaja, prodal vsega premoga, bomo morali rudarji od božje milosti živeti, kakor prorokujejo klerikalci, da z božjim blagoslovom naj živijo delavci. Tako se je nam zgodil-

lo v pečevniškem rudniku, ko nas je zaposlenih samo 18. A niti nam ne izplačajo zasluženega denarja o pravem času. Ni samo to, tudi dopusti so na dnevnom redu. Podjetnik da preprosto deset delavcev na dopust, potem pa čakaj na milost po celo leto ali za zmeraj! Delavci pa gledamo zaslepljeno in čakamo na odrešenje, da lačni poginemo! Vprašamo se, zakaj je zakon v zaščito delavcev? Sloga jači, nesloga tlačí! Vsi in povsod v organizaciji. — Prizadeti rudarji.

Petrovče pri Celju. (Nekaj za birokracijo na naslov OUZD v Ljubljani in blagajniškega zdrav. g. dr. Bergmanna v Žalcu). Vdova pokojnega delavca keramične industrije v Libojah Neža Marinc v Dobriše vasi je zaprosila za posmrtnino za umrlim možem, ki je imel jetiko. Po dolgem in mučnem čakanju je pa dobila od ravnateljstva okrožnega urada za zavarovanje delavcev iz Ljubljane sledeči dopis za rešitev iz njene bede. Dopis se glasi: »Z ozirom na Vašo prošnjo za pogrebno po dne 9. januarja 1925 umrlim možu se obveščate, da se Vam ista ne more priznati v smislu § 58. ZZZ, ker ni umrl Vaš mož na posledicah iste bolezni, za katero je bil leta 1922 od 18. decembra dalje tuur. v staležu bolnikov. Bil je namreč bolan na tuberkulozi, glasom potrdila župnega urada je pa umrl na srčni hibi. — Proti temu odloku Vam je prosta predstavka na Rentni odbor OUZ v Ljubljani, katero je v zakoni-

tem roku vložiti pri podpisnem uradu. — Ljubljana, dne 28. 3. 1915. Ravnatelj: v z. (Podpis je nečitljiv). Komentarja k temu dopisu ni potreba, ker gospoda sama sebe tolče po zobeh, ker pravi, da je bil umrl delavec bolan na tuberkulozi (jetiki), a umrl je pa na srčni hibi. Potemtakem je bila tuberkuloza ozdravljena po načinu »Operation gelungen, Patient gestorben«, kakor da bi človek na tuberkulozi ne mogel umreti. Zato so morali poiskati za vzrok drug povod smrti. Po našem mnenju samo za to, da se lahko § 58. ZZZ uporabi. O, kakka ironija z izmozganimi delavci! Takih in podobnih odlokov nam je treba še več, pa bo delavstvo kmalu spoznalo, da bolniško zavarovanje v sedanjih birokratičnih oblikah ni za delavstvo, temveč za gojitev birokracije.

Lastnik: »Sloga«, r. z. z. o. p.

Izdajateljica in odgovorna urednica:

Isa Prijateljca

(v imenu izvr. odbora SSJ in KDZ.)

Tisk tiskarne »Merkur« v Ljubljani.

23. V. 1925 — 2600.

15 let priznane

kapsule „LARUCIN“

zdravilo najsigurnejše gnojno kapevico (triper) in boleznim mokril. Škallja 20 Din v vseh lekarnah. Direktno: APOTEKA BLUM, SUBOTICA.

Samo na 1 besedo!

in sicer na varstveno znamko „Elsa“ moramo paziti, če nam je za najboljše MILO LEPOTE IN ZDRAVJA. To se edino le FELLERJEVA MILA V OBLIKI STEKLENIC Z ZNAMKO „ELSA“, s katerimi umivati se je pravi užitek! Nežna, dobra, čista, zelo peneča, diskretna vonja v 5 različnih vrstah!

ELSA-LILIJINO-MLEČNO MILO prvovrstno cvetlično milo, stori kožo mehko in nežno.

ELSA-GLICERINOVNO MILO, vpliva izrečno na roke, ki trpe radi dela in mraza.

ELSA-BORAKSOVO milo je najpriljubljenejše sredstvo za odstranjenje fatalnih peg, priščevec itd.

ELSA-KATRANOVNO MILO za lase in glavo.

Končno ELSA-MILO ZA BRITJE, posebno fine vrste.

ZA POIZKUS 5 kosov Elsa-mila v obliki steklenic, z zavojnico in poštnino 52 dinarjev, toda le tedaj, če se pošlje denar naprej. Po povzetju 10 dinarjev več, torej 62 dinarjev. Naročila nasloviti na:

EUGEN V. FELLER, lekarnar
V Stubicl Donji, Elsatrg 252, Hrvatska.

Dobro boste hodili!

v Suttnerjevih čevljih! Čevlji tvrtke Suttner je nenadomestljive trajnosti, čvrstosti, moderen in eleganten, a pri tem po cenil

Skrbno izdelan iz izbranega dobrega usnja! Ime Suttner je garancija za dobroto in solidnost! Tudi polučevlje in sandale, enako tudi bogato izbiro srajc, naramnic, športnih kap, Vam nudi bogato ilustrirani cenik, v katerem najdete tudi vsakovrstno jedilno orodje, škarje, žepne nože, doze za cigarete in tobak, kresala.

veržice in krstne obeske. Pošljite 2 dinarja za cenik na

RAZPOŠILJALNICO H. SUTTNER
v Ljubljani št. 990 Slovenija.

Pri tej priliki se lahko naroče Fellerjeva Elsa-mila v 5 vrstah: Lilijino-mlečno, glicerinovno, boraksovo, katranovno in milo za britje.

Konfekcijska tovarna

Fran Derenda & Cie.
Ljubljana, Erjavčeva cesta št. 2.

otvorila je prodajo na drobno svojih konfekcijskih izdelkov, ter nudi po čez vse ugodnih cenah vsem delavskim in nižjim slojem vsakovrstna oblačila in sicer

obleke že od Din 400.— naprej
delavske hlače od Din 45.— naprej
jahalne hlače od Din 80.— naprej
otročje oblekce za šolarje že od Din 80.— naprej

Ako hočete kupiti po ceni dobro blago, ne zamudite prilike in prepričajte se, ker edino tukaj si lahko prihranite mnogo denarja.

Proti garanciji dobe železničarji in drugi državni uslužbenci obleke tudi na obroke.

UČITELJSKA TISKARNA

Ljubljana — Frančiškanska ulica št. 6
registrovana zadruga s omejeno zavezo.

Tiskovine

za šole, županstva in urade, najmodernejše plakate in vabila za veselica, letne zaključke. Najmodernejša uredba za tiskanje časopisov, knjig, brošur itd.

STEREOTIPIJA LITOGRAFIJA

Ostanke

v dolžini
2 do 8 m

20 m močnega cefirja Din 240.—, 20 m trpežnega oksforta Din 290.—, 20 m močne modrovine (druk) Din 290.—, 20 m krasnega kambrika za otročje in ženske obleke Din 240.—, 10 m hlačevine dvojno široke (cajga) za moške obleke Din 350.—, 20 m belega platna Din 250.—, 20 m sirovega platna Din 180.— razpošilja

veletrgovina **R. Stermecki, Celje št. 23**

Ilustrovani cenik z čez 1000 slikami se pošle vsakemu zastoj, vzorci od sukna, kamgarna in razne manufakturne robe pa samo za 8 dni na ogled. Kdor pride z vlakom osebno kupoval, dobi nakupu primerno povrnitev voznje. Naročila čez Din 500.— poštnine prosto. Trgovci en gros cene.

Tvornica dežnikov in solčnikov

L. MIKUŠ, LJUBLJANA

Mestni trg št. 15

priporoča svojo bogato zalogo dežnikov v kakršnikoli velikosti po najnižji ceni.

Oglejte si tudi Vi

novi došlo blago za ženske in moške obleke, fine šifone, cefirje, razno perilo i. t. d.

po znižanih cenah

v manufakturni in modni trgovini

MILOS PŠENICNIK, Celje, Kralja Petra cesta št. 5.

V zalogi samo pristno češko in angleško blago. — Postrážba solidna.

JUHANA

Zopet razpošilja svetovno znana I. gorenjska razpošiljalnica **IVAN SAVNIK** Kranj, Slovenija različno blago za moške in ženske obleke po izvaredno nizkih cenah. Pišite takoj po vzorce in cenik, kateri se Vam pošlje brez poštnine.

Kakor svojčas **VYDROVKA**, ki je bila doma v vsaki slovenski hiši, je danes „Žika“ to je najboljša in najbolj zdrava žitna kava.